

ACC. N.R M. 13571:1-23.

Landskap: Småland

Härad: Ljungby

Socken: Hemsebygd

Uppteckningsår: 1955

Upptecknare: J. L. Forsman, Brästorp
Berättare: " " "

Berättarens yrke: hemtjänare

Född år 1869 i Hemsebygd

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Jakt och djurfangst. s. 1-23. LUF 101.

Skriv endast på denna sida

Brev! biforms M.13571.

Faktan för Presenten och Helsingf. i L. Svensson
Kägget angående fakt. Danska Floran hade jagit här i saken flera år
och omnades stora festn. Har skrivit till efterhanden den de hittills det fins
hantverkningar drom och hoppit att få se min komma där intill min debattinge
dit och måste ha Bisthus Det var vid 1879 Tat trots det var intressant och
värdefullt i L. Svenssons

ACC. N:R

M. 13571:1

jakt och djurfangst

Vargar har inte funnits här på södra Sverige sedan mittes på 1800-talet
eller vad något över hundra år sen. Men det var en farlig hundsplåga
den tiden här i skogsbygderna. På sommaren när fäkreturen var
ute på bete. Både fäkretatur och får var de svaga och slaka vid
det var nörgöriga och listiga och liknarne i slughet till att fälta
sinne röra för var fäkreturen på fast mark och särskilt om den
var utan med sa klorade de sig jämna och fridde även de andra.
Men sa sprang de omkring där och enrätades och lurade ut dem
där som var sank mark och så kunde de inte reda sig fördem. Och
gav sig på dem och resen var dem och kunde inte an hävda
dem och de levde till man kan tänka vilket djurbläggi. Får var
vallpigg (ottehund) med förra by hadde det. Och hadde alltid ha
givit sig fört att luta i och fört att hålla sordfjor borta. Och kom vargar
sa lutade han lita. Toch var det då att ju sig att fört att frida
dem. Det blev ett väsen om der kom vargar bland fäkreturen
men lita i sin hördes hängre och lättre. Går har jag aldrig sett
varg det var före min tid där i ungdomen hölls en äldre tal
om vargar och dess släende och dem var alminligt allt de gott vargar.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Juf 101

1

nar du var i skogen. Det var näst vanligt att du var två i selskap och
fler under vintern. När det var stränga vintrar härde köld och mycket snö
var de mycket närgesnära och gick fram på gärdarna om mitten av
nu har det varit vargar fram nu blivit till granar mellan när de
kom ut på morgon den tid när gärdarna låg fällt ihop hela stora by
ar i en hög och var där partiga ärrin för folk när du var mycket hungrig.
Barn töcknade in i den fuktiga utvändet blivit mörkt förtardet på
1800-talet var vargar mycket svåra här på orten och väl över hela landet på
skogsbygder. En man här från granarbyarna hadde varit i skogen konane
och när han var ett stycke från hemmet så tog han vargar på vägen
och arna stannrade och var inte annat i gosar än han tog upp i
hand och matade dem innan man fick vara krukt för att komma
på lasset för det blev fort på arna sen detta var vid 1840-talet
han var vid 30 års ålder. En personen en bråtvig man. En han tyckte att
det var väl jagare den tiden med men var vad ej så mycket som mer
varjakt eller några som sköt varg hörde en inte tales om annat
än skalljakter. Dessa hördes fram mot vägen före de aldrig anträde
till kreaturen på sitt. Men dessa vargskall kungjordes eller

buddes om det polyttes i kyrkan eller hur har en i hörn talas om.
 Min far talade om han hadde varit med på sidana vargskall och
 talade om de var många och hadde vidhörlig område i bygden
 och drov ihop på en stor myra och hadde då flera vargar och ravar
 Att det fikt vara flera hundra det sätter sig sätter man nagra
 bevarade antikvarisgar från dessa världsatider har ej hörts tal
 eller skrivet om vargskall mot målaran aldrig hört talas om
 vargskallen var väl samtligt med vargskall vargskinn har
 de heller aldrig hört talas om hur de togs varapå eller
 farar för vad g har en i hörn använt här på ostyz inte
 heller vargrörelser eller hagar Eller förgiftade beten för varg
 En kan tänka och hörde gänsen tala om svitun lättnad och
 glädje när de var försvarna Råven är ett gammalt känt
 ordjur som väl bibehållit sig fast mycket efterkullen i många
 olika former men skalljakter efter råv har inte hört talas om
 och tycks väl gjorde hura skadegörelse för att nu påstårare
 är här det var mycket annat far på landsbygden än nu
 det var far och hänsom han var stort skadegörelse för

ibland husdjuren också vitt ar han hevit. Fängst av råvaror skedde
dejta många olika sätt på värren men han hadde ungar var det jakt efter
dem och var vanligt att bråda röba ut dem och bråva ut dem där
tyar som ofta var mycke arbete med att komma åt dem i
På vintern var vanligt ha råv i sex del var förr de som hadde ett par
saxar ute och kunde ta flera ravar för vintern. På den tiden var alltid
hög pris på råvarskinn vinterhalde på 1800-tal och även fram på
1900-tal efter den tidens förhållande i asting. Men haga till
soppan hörde maten till den var mycke nog och även saxen
fick höras skötas där fisk smöjas och quindi är fisk ej finnas
nötfäkt på den dag gick den inti i den. Det var de gjordes vtejag
men det var en fin uppförning och ett välgjort arbete efter den tid
de gjordes varför ej annan åt den numera. Råvaror fanns väl noga
som använde annan inti många och likaså författ. Fanns de sort att
värde men se förgift var partigt för den som skulle ta skinnet
av råven och skinnet var det enda som hadde värde på
räven. Fall gäller för råv var väl och så de som hadde och tog noga
med i men det var inti många som använde detta fängtsmedel

jakt på varor var mest vanligt med drivande hund och kvarn
 / de gå utårs med både för och nu Och jagare hunde gå ut insam
 och flera i lag med både före och året och är sig litet ifrån gamm
 / ta Tidens Draxie Siffridsmarknad var vanlig skilummarknad särsk
 dlempa 1800 Talet och hattit sig till före vårt magot 10 Talet är särskilt inti
 bana rävskinn utan alla sorters vittskinn och till Ekorre Ecorrum
 man har gott minne från min astan alla valborgare hondes hår
 kläddas i rävskinsfälar med sina stora knaggar Också här på orten
 var så mycke rödhandherr före i olika branscher de märkte kom
 på julen med sina fine hästar och åkdonur och biällkransar
 det var magot höglidigt den Tiden och vanligt med kall och snö om
 julen Och vanligt med stora julhalas i hemmen på landsbygden
 Också var det Godien det är sagot sorts svart som in här alltint
 men väl hörta habs om Man inte magon som fångat
 magon heller Och om det var aordien eller ej till magon ryttar
 i magon form var det sagot skulle det väl vara dess skilum till
 magon sorts hakan del ett år frammeande hår på orten om
 dessa ejur allra var väldik grönling till att gräva ner sig i jorden

Är jag förra intill har jag ordn. före bojan av 1900 Tal och var varat
förra vid 1910 Tal som det hördes Tal om att jag har på orten
och det blev sedan länge dagar fram i Oktober månad för att
jakt och de dagar brukar jag att vara på längre upptäck
landet utvär har varit föl länge tider senatlig På Hult och Hu
neberg har väl Kungen haft jakt föl länge tider tillbaka och
i huvudsak varit Är som skutts och åter flera andra platser
utan det har Kungen jakt På Uppkand var gott oss att jag jagades
mycke och många sköt Är ja otrolig Tid och Lämnadlin rest
drifskring i bygdens en hundtusen färjor många rotiga bräckor
har de visste sura honom och ha att gjort och mar fram
hem kunde han ha en fot eller ett bälte med sig hem men
men som sagt dit det var iste gott att veta när han besökt
fler eller mindre var de med som fikt plikta men det talles
mindre om att du som kunde sura honom att jagades vid mest
utan hund och jagare viste sina pass och andra driv var och är mest
vanligt vid Är jakt Är har förekats mycke här på orten sen
de boyader finnas här fastan det skutis mindre varje år här

Och Algo gör stor skada där de kunnar komma flera till avsides
odlingsplatser. Och har därför bildats flera skadeförder och många avräk-
ningsar för dem som lyckas skilja några mat räds det var den
första tid när de böjade jaga. Älg häri vid Algojakt är väl
vanligt flera i lag nägra löppor på plats och andra driva. Något an-
mat fångts medel för ålg viljag inte förturmet här på orten
än skulda dom. Och huvut möga på senare tid med både skut-
vapen och rörlighet hertill. Radjur är gott om här på orten och var mer
forn en nu det var intå si mycke jagare för som nu och en hundje fai-
re flack på 6-7 styck i salibben. Det är hänligt kött och armen skummens
är värde med och intå underligt de är här jagade den tid de är
hantliga eller det är endast fyra manader på året. Och jagas både
med hund och utan hund för orten. På stora gärdet har man
hört de har stora inhängnader för Radjur och värdes mat för att
bibehållas. Men finns väl tyvärr ganska med den och särmen får väl
vara svallig. Dovkjort och Kronkjort och jag inte finns här på
orten eller hört till om att det förrvarits eller jagat här. Då har väl
hängt uppats som de finns och har väl hörts här om dem

Utan fina vâl har man inte mycke dit händer intu ovtâ man hörningar
fängat nagon utan de hålls färra vid vallen drg och man där ar pris
set och är på vallen kom intu se de kan föllyta sig längs stycken un
der isen i vattnet Och jagas både med hund och sutan. Vid spåren
är väl hâllast på tag i den. Men utsler är mycke sâsynta har sâna
gon urkona jakt efter utan vil jag intu förförras utan för vara
enast ände händilar om ena polen får tag i någon Och är väl endast
skinnet som har något värde men de var dyra och högt pris på
för och är vâl ann. Fängst medel var väl s kuta eller stâ illigt
då de skulle râra mycke ömtâliga på näsan för att slag. Så här
ocksâ något djur som är intu vâl och har på öten och var den fins ret
jag intu kutter Det är väl också djur som lever både i vatten och på
land. Men vilka traktar den finns på vâl jag intu eller om de var skadliga
djur eller ej Grävling finns väl här på öten och jagas också både för
skinnets och fâllts värde Grävlingafett är ett gommat och bra medisins
för man gâr handa åkommur vâl beprovar bolundet. Men Grävlingar
är intu så runt att fångas der de har sina gryt kan de ha gångar
i jorden längs vâgar siffror inga ger. Och mycke arbetar manna

att få tagit ut det kan hukas att få se dem sätta. Många har gjort mycke
arbete vid sidan af gryt utan att få tag i dem men det här huk
nas senare istället fallit till kurna för sedan sätts och få tag i dem. Hare och
Hajakt är något gammalt i olika former med hund och på uppriktigt
väl mäst vanligt förekommande. För hängt tillbaka i tiden var mycket
vanligt att hava i smaja i alla trädgårder som det var gott om för i skogen
byggdes det för kom väll väll häst och pojkar utöver skuttrappor och
trädeller döpte bher förtjut dit senare delen på 1800-talet och belagt
med plåt med armerade på att det var djurphägeri. Tyska haren
vistades inte om här för annan har tillkommitt på senare tid väll lika
mycke av varje både svenska och tyska hava numera. Hare jagas
här men förekommer också fast sådi har inte slut. Hare är mycken
gänga i trädgårdar och gör stor skada på vintern på många
ställen på parkerad. I gult finns väll harrar men inte mycke de hälls vid
Ladugårdar och större num antus inte presis göra någon skada
och jagas istället heller. Många anse detta till och med gör en ryttare
med rörs och sådant ofta och mer det är inte oftast i jämte
denna os. Det tycks ut som de har mindre frivillig vid

gårdarna nu när det är cementat att än förr mån den inte var vanligt. Och att niojan häpper anna på att få inga igelkottar har man inte hört talas om. Men är det farligt skadligar vad särskilt på hässesunda. Kan ha dö på många en mat. Och är väl intresserade utan på mattan. Och niojot fängst medde arnat att skuta dom ut i intet. Det är intet ofta in hör tal om att niojan fångats illa. Och finns intet mycket heller har man vid spåren och kan uppfästa att det finns sådana. Och att niojan skräck vid har man hört. Men inte att niojan bär sig dock för niojan jakt utan mylla. Här är anses som rovdjur och skadligar den de finns. Rapphön finns väl här niojot men inte mycket och niojan vidare jakt på rapphöns kan jag tygga förekommet här. För när det var sträng vinter kunde en få se fluktus på gårdarna och där var saker på hatt och tygs ut som är rapphöns minnes nu är för här på ostur. Niojan måste vända jakt till fängstmedel för rapphöns vet man inte om här i niojan finns. Fasans finns här också mycket lite och tygs jag kan vara niojan att intet att skuta dom. För de förföras lite ande om kan se storakullar. Så giv råttan som är i ögonen som växer här de intu många sitter

ta många nordjur är olika slag som förtor dem som snai. De är både
 vackra och trevliga för att en dem vägarna mat så bli jätta och gör
 och gör omkring här innan på museen till åsom hans Baikasju är mycket
 sällsyntas här och jakt på dem är jag inte förturare på dem
 utan gjort för heller. Morkulha här har väl och jag är också vägat
 när den tiden är men det måste vara mått för sorge för det är
 inte mycket värde med dem. Och mågot fångstni det är jag inte
 används att skuta dem och för längt tillåt att jag ej vägav jakt
 var på dem heller. Tjader finns väl här och jag är de är lottliga
 Tjader jagade för mycket på stubb och höga vid åkerne och var
 ute på morgonen före dagen och varde som hundar skuta (styckun) på
 samma plats en morgon. Men den tiden var det gott om vitt och allt
 släg mat resenare deln på 18 och förtad hem häriat på 1900 häb.
 De kunde vara förtvis på stubben när en huggit siden. Så det kan
 väl tyckas var men föranled med jakt på den tiden är men mått det var
 gott om all slags vitt. Fanns var förttande vitt. Orsak som även
 brukade vara much på stubb och när de var flera och inte riktigt dag
 kunde det hänta de som inte trappa ner af stölet de fåg inte upp

om de inte sätta magen utan det kunde gi allt skuta om egen del var
god. Tid dia och ägerum kunde ha full byr man han gick hem. Om
som var gott om här förr jagade mycket både på upphöj och spet
och skutte ej. Och butan att vridis val oksar och den fiskar varo val ut
formad och naturlig som möjigt och material kunde val vara
olika men magen liknelse fisk den ha mit eller snaror vil jag ej
förekom här på orten eller fåntruedet annat än skuta medt naturliga
här på orten uppkoppar av all slags vitt var alltid flera paa marknaderna
manade löjdager. Men pisterna var på vitt som allting annat intu hö
ga och är nu funn ganser så höga. Gjofaget finns väl här. Ansiktet när
di är hovliga är mycket vanlig men magen särskilda anordning
är för den vitt jag intu sätta vidt örtig här eller jagade på vintern
här magen föinst mitoden annat illa sätta avt sjöpågård vinter.
Tid var i vanligt det har varit skuta när de är hovliga det
har varit obdryg att sätta sätta riktig jakt här. Kransfaget är vanligast
fanns ande som betydde idt olika steg mindre var defulla som
är vanliga jagare tills beaktas utan av pojkar i uppväxtna
Som sätta ofta nämnades dock flera steg leggas kranskor och Skator.

och betahades skottprisar för av kommunen och hennes tilltak i Tidens
som det varit brukligt att jag tyttare dock så länge en har minnen
på några fångstmedel för dessa vilja ej aldrig att sätta ut
skubbla djur för att lockas fram med försända nätet
sorts rovdjur till mat har en aldrig hört utan gräva ner och hära
bort för råvaror andra rovdjur sökt nätt snart nog bort det. Detta
jälde även självdöda djur för när det var intet råvaror som
användes sedan. Råvaror är skadedyr av stora mängder men kom
ura många men det är olika de som de kommer. Fångas dem är
inte så lätt. Bura med lockrat som stänges när de kommer
in är väldigt bra. Och sedan de andra med fjäder men den
risk att de kan få den eller dras bort den. Det bästa är dock katt
som kan ta dem och bitta sig åt dem och låta dem ligga där de
söre råttor åter inte heller de är giftiga. Och ju oftast finns vattnet
dem men det har sina risker att använda. Och är hättan allt ut
nåta menigen när det är cementerat än för när det inte var det
eller sen har vi (Mullrad. / Turkar) som är partiga skadedyr och
snara att göra något åt så det förstår för du är över att och gör

stor skada och mycket ont. Och som tilltaget och förokat är mycket på senare tid. Det finns många fällor för den iakta annan det förfarar inte där du är mycket och stor skada gör de jaktrömark och jakträtt. Skogsmark är också den bästa jaktrömarken nuvarande för fångst av olika vilt vet jag inte förrän här på orten något nämnvärt. Och jaktrömarken är intu nogot omrad vid mittun iha framåt hela 1800-talet i nio åren. Ds som jagade jakt fritt var som helst och ingen bejärde något för jaktrömarken egor. Du jagade likaväl du som ingen mark hadde som du som hadde och gick på andras mark. Likaså som på egna. Du gick väl ut på egna marker de som hadde någon men ej ärt gick de ändå jaktschadgar var väl område nogot med röde färg på olika slags vilt jakt och jakträtt hadde intu stort värde i min ungdom. Du som hadde god lust och tid men ansågs inte för något vidare lönande som yrke. Och det sjustradis intu så noga vilka som sköt mer eller mindre på den tiden. Uppskjutare var det alltid och en del använde det i hemmet det gick längre distans och gör annan jakttid var väl bestämda för vissa slags vilt där de var härtiga och beständiga dagar.

var de böyüde och slutade. Det brukades att Länsstyrelsen och var
god tillfång på att slags vilt förr här. Och många regler för viltets
befrämjande fanns ingen på jaktur var inte stor betydelse för
eller ansågs för någon saker bekorrat. Eller att man helt åorganades
sig åt jakt för sitt upphålls och kunder hett ^{vara} på jakt för konstnär
dum fukt varas tillfälligt och ansågs för det med. Och brukades väl av
både Bonder och Torpare av dem som hadde god lust och gott om
tid och i sengdansen att det hadde betydelsen brukshålls är en klar
sakarbitri tid räknades inte mycket. Och ingen tankte på stor dagton
de som gick bunnar vid sina jordbruk och hembyxor hadde
inte så stora krav på magen för och i hemmen var ju alltid åte-
gäng med mat. Det var vanligt med stora familjer för på lands
bygdene och sätt var god mat för likaväl som nu och gick till salia.
Bredgaga var intu så alman för som nu på senare tid med orkem
vill blända både högne och lägre personer. För enkling 30 år sen
var det god jakt på Ekhon härl var gott om dem och de fans som
kunde gå ut äskuta en 10 styck på dagen på vintern. Och upp
hösten gick och var stora buntar på Torsdagar och klödade 150-200

styck man om fins det inte gällt om den här och skinnpriserna har
gått mer mycket på många stags skinn från senare tid. Rundjärvspre-
mierne hadde inte så stor betydelse. Rör inte prisar för på
vintern tid när skinnens haddu varde. Och röfjällen var mest av
olika slag för pojkar att gå och ha uttag på vintern. Som tigernskyt-
te kunde man få nästan räkna var inget betalts något för jaktens
och ingen hadde något kontrakt på den. Och den inte var
frilyst och inte räknades till varderades något vidare. Det
visar sig även här hur olika förtillanden var för och i sär-
ande tid även på detta området. Men det hände väl någon
sköld på slavlig tid och fisk pliktigt blev dålig förtjänst då
och samtliga kunde väl gå fri men höll de på något längre beroende fast
att undgå fisk och konkurrans har alltid varit till och att jägare sköt
kund för varandras och skulle ha utslämming och föra process var
inte så lätt. Den som mist kunden hadde ingent rätt med varken
mark eller jakt. Och var därför inte lätt att komma över något
Det fick ej kort av sig själv så fort det kunde och fisk bli samtidigt
var gjort hadde det varit ägare mark som kunden stoppade det dyrt

Ett gäng på 1840-talet hölls i Båraryds kyrka i västbohusländska Täcksvägs
seugdsförsamling. Bygdens folk var talrikt samlat och lyssnade till Prästens ord
och han Täckade var. Huruvarför gick han var sällan en org fjärde kvarat
till intagning. Under en längre tid hade vargen hävdat svart i Västbosödermanas
kanske också i Båraryd och Långaryd och särskilt fruktan hade
jättarugen spritt. Till och med tjurarna hade dockat under förr
tiden när det vid senaste skallgång mötte hesten sitt öde. Detta
stor var gäddjens faror att Täcksvägs goda förest oron drödade
kyrkan född av prästönen vid Valldö som var tillrest efter den
man kan vara säker på att det var så hagom röligt för allmogen som
hade att brätta med vargplågan. Det var här både i Småland
och andra län dockan för Smålandsbor den viktigaste näringen
var vargskötsel men den versta fjärde vargen som
ärhagar här det sagt krävde stora skattibut är knanans
I så gott som varje socken fanns en lagligt fastställd skallgångs
ordning som gjorde till gemensam plikt för var och en att höra
samma budslövs skallgång & för vad man kan av de olika Gården
just hett hem var år 1853. Här särskilt svart varjär för de smådelikas

brygderna då många kreatur rörs och även människor räkades
för fara för kringstrykande vargflockar. Den vargen i Båraryd
var intill den sista i Söderåland vilken då hölls Tåkhsägeruppsats
förr i byn, sedan han lyckligt dröpt. Det är många uppgifter
sista vargen i Söderåland. Man har räknat med den tasse som 1865
sköts på orakelmyra vid Tornavansbygd i Markaryds socken av kyrko-
värden N.P. Björklund. Men antigt vad som berättas skulle varg
ha skutits i Fennsjö socken så sent som på 1880-talet av en Riksdags-
man från T. T. Tranbult flällem där uppgiften födde det mögliche.
Fennsjö som har berömmna sig av att ha inlett den sista sörmländ-
ska vargen i Burseryd höll sig vargarna kvar till minst till 1900
trotts Burseryds och grannsocknars fläckvärld för övrigt svartavararg-
plagans i den sörmländska bygden dödades under den stränga vintern
Till 1839 ej mindre än 44 vargar och i Björnarps by i Marka-
ryds socken finns en sten som kallas vargstenen. Den är ifrån
mitten från den tid då Exhult var en vild och otillgänglig trakt
där sörmländska husenade i skogarna och vargflockar rövrade om
kring och utgjorde en fara för sörmländsmänniskors kreaturer.

Det är dock inte mer än 130 till 170 år sedan stenar fikt sitt man och dödlegens där klockan i Markaryd. Ahlandsberg räkade ut för sitt hirs äventyr. Klockaren hade varit ute för att ha det hystraherder. Tillkommande liondet och tog en genäg genom skogen för att vinna. Tid han viste till det förligt för ensam att ges sig till i skogen för intressen är ihj par svartor sen hände en tötvarig pojke fallit upp för jättvarg som huserade i traktén. Men klockaren Ahlandsberg var en modig man och trotsade faran. Han hade väl varit på väg omkring en timme och ingenting hört eller sett. Men alltjämt var han vaksam. Ty inteskulle han hata sig överrumlas plödligt stannade han. Det hörde till prasslandet i skogen och nu upptäcktes han faran. Det var den fruktade jättvargen nog för att han hört tales om bärten men aldrig hade han tänkt sig att en varg kunde ses så hemtut. Vargen kom rakt mot honom och stannade på nägot avstånde bestrykande honom med dreghande hästar liksom om han öppet skulle raga sig på honom. Klockaren hade en bross med sig och sköt men han endast surrade vargen lätt och nu var det stor fara i färde. Det intill häg en litig sten han skyddade dit och hoppade

upp på stenen i samma ögonblick som vargen hoppade honom.
 Ett slag med bönskolen kastade vargen tillbaka och klockaren skadades
 svagt till på minstens andrummen så att vargen igång
 urinrigt och vitt oder mötte att rycka sig av bönskolven.
 Klockaren stök honom anden drifare och kultursdödare kom han också till denna
 jämför honom den avgudsande eller han klockaren inte såga förrän
 jättvargen var över honom på nytt. Det blev en het strid mellan
 ministranten och vargen. Och nu bönskoden klockarens krafterna slut
 Han hade fått ett djupt sår hugg i matäret och blodet flödade yttre
 Räkten med de fladdrande skräcken var sanderörlig och var nu som
 vargen sätta givit hans klockarens sätta endast den gapande munnen
 och den mordlystens ögonen när vargen tagit väldigt högt upp sig
 på stenen. Då slog bönskolen till i jämte och nu sned diabols krafter
 Dessa var klockarens sista förtrycklade ansträngning sedan förförde han
 motståndet till bönskoden mån med nägra bönder begitt sig i
 väg för att söka efter klockarens drafam honom till sju mästerhur
 han vid stenen fann klockaren ligande död protokolärade just
 vargen med börsat huvud och intill hans ek arbetsstol bönskola

20

just då vaknade klockaren upp han reste sig halvliggande stående och såde det var bra till kom gubbar här har han varit en kala klockare men jag tro att han fick till slut så han gav upp och blev en klockare i Hållandsberg personlig som man som gav honom det och kroktig Han reste sig i halvliggande stående och såde det var bra nu han gubbar där han varit en väldig kallabrisk men jag tro han fick till slut så han gav upp varje ort han väl sätta vargsägner och intill alltid slutade det så lyckligt som för Edina i Tostorp och klockaren i Markaryd. Lappetor i Bredaryd kom in gusserna bort på vägen fram gatstens men snart var det bokslagur de ville åt i Gränna första jakttagen av år 1647 instärpes rödjuresjakt som en medborgarplikt bedrast rödjuresjakt var för övrigt till hänsyn för bönderna att annan jakt var förbjuden av flera männen, det på bort var ganska gentem bevarjelse var mycket vanligt men sedan Tassebyarna bodde i Långaryd eller der i snartut mot till artigt arrende 2-12 skilling för varje matlag åt och han sig att läsa bort var ganska för de sotkvarna som ville engrena hemom. På flera platser gick kommunal tjänsteman in på hans vilka i Långaryds bevaräfaren

22

hade många holer och vidskyssel fördades i vargphägens spår.
I äldre berättelser om väldiga jägar fast intet så många och nuvarande
hade nägra som höll nordjärven på avstånd. Dock står som nummer
ett bland alla omålästa vargjägare och däckare bårdar större jaktans
son i Bokhult södra Ullared han var född 1784 och lyckades under
sin levnad fälla i mindre än 46 vargar Herrmannen i dinna del
av Småland gick också på vintern kläddes i vargskinsräder & trax
bokhultsbördor som leverat skinnet nägot om den riksbyggnad
te varg dödaren Gustaf von Birch att som var Komrangs överhov
jägmästare under Fredrik I:s tid. Som jägare och jaktkamrat vann
hann Komrangs bevägenhet i högsta grad och som skildrare av
mota eller mindre salasamma jaktäventyr hade han intet sinn like och
som vid 1793 års riksdag lade fram en fantastisk plan som gick ut på
alla vargars utrotande i Sverige Riksdagen var intet intill aldeles oin
tressad av saker. Men bårdar hänt det ställdes sig tvivlande Bonderna
hade lurats så många gånger av charlataner och stora vaga varg dödare
att de nu intus hunde formas tro på hans överhovjägmästarens
löften. Taots att han enligt egen uppgift på 2 dagar dockat över 70 vargar.

ACC. N:R M. 13571:23.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

23

på listet området i Stockholmens marknad. Melker von Bockholts fisk Tekna
kontrakt med sju hänvisar det var i stort sett fiasko med hans ut-
havade vargdöd. Han fick läda mycket smäck samtidigt blev madsakad
att återbetalas de pengar som han erhöllt i förskott. Detta kunde ha
varit det sista och trotsigt och det första försök som gjorts att genom en
mer omfattande kampanj få slut på vargplaget. Respektive ortsfiske
erör ordna saker efter egna gottfinnanden och det skedde mest genom
skärpta bestyrkningar i vargställordningar. När bud kom omröstet
att vara med. Dryga böter stipulerades för dem som utan lagligt hind-
der skulle orhetsblåsa. Och till sist gick det så långt att braniisspluritor
förbjöds vid skattgången. Det inträffade att för evta händer som
tydde på att plurstora invärkade merligt för skattfobiet men
till fördel var genast vargarne var en fruktansvärd handståliga
och är ännu den de finnas. Och var aldrig bryderi med tanken på hur
de skulle kunna få bort dem. Och det gick bok har nu varit bort i
cirka 100 år det är nog rörflyttat och därmed är här det
uppror i Lappland där de busca med deras renbyxor och våb
andra sju om de har mögna. Och i skjöts mänskor med

ACC. N:R M.

nummer
Hans Petterss. Lidijare
inlände uppteckning. Skrifft!

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Den 9 Augusti 1857 satt upp utländsk jägare i Västbyholmen i Skanör och
skreven hem till sin fru i Tyskland. Den stod bl.a. mögare att säga om att
han var på väg hit på ett prisdict äventyr vid gatan 20 Tyckarvihuat
Sveriges Drott och Prins i obekadda vildmarken, kvarter i bondes-
stugor, kök, och livsmedel föra vid med oss. Barnkrisarun var
Tyske jägarkonstern Otto von Bismarck och han föddades mot
den danska Exelänsen. Dannerstjöldens jaktskott på Tars jönäs
mitt innan i sannske-ryan i Gamla landet. För många äldre jägare är
väl ännu ett namn. På 1800 Talets jägare verkade det senare mag
och ryaana skickades ihingår av vällust genom jägarejulen.
Lyckande fötter drog mödosamt upp genom Edsbergs härad det fann
minst 40 grunden på vilken kungar och furstar samlades där.
Ministrarna och prästerna från alla stoyjägare av blodet. Orrar i tusentals och
marken som inte visste om grävur som arrenderades och kunnat i
kvadratmetr. Gåden behövdes i läärförskott från Predikstolarna och
församlingarna köpte orglar och Brudkronor för prängarna. Jägare
om annan sitt goda länande till kyrkan. De som sitter och skriver
dessa rader och sam annel häller ihop en rest av den marken där

Lup 101

1.

ACC. N:R M.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

von Schönborgs, Bortouche-Lébans Schulin och Hubert von Blasenhegs
jakthäste, en gång skallade kommer osökt den Tantun omgående att
omlivet efter detta skulle gestalta sig i sitt parodiriskt sätt i varför
inte skulle det då inte vara tillånt för en gammal trött Janits
Huberti son att få ta bonos hand i armeliket och gå bakom en god
fagellund över omrakurnas i Gunnarbo sidan där var förr hundra
år sen Torga hopkrystade marker med pris till ande åtta hektar
och kvadratmeter sju av rött och fagell i Tussortet varan sköljande av
önskelöv bultbårde synfonier som av ett jättelikt godt kall örnatt hett
krad, gai man han ju alltid önska. Men så var det så häg de sun
medbolyar orrars al hand. Dus en gång krigsträndar och kurade her
dus jägarnes mleka under 1800 talts ghada och lysande tunningar
varin kände man föga till då de var intu komraja modt kustvar
förestin ett skäligen ting i en ödemark med flera mil till påsten
Det var dit Otto von Bismark var på väg 1857 Gunnar sommar som
en barfota los stod och sjöng för fulla marktis och harpa i Gunnarby
marknads kom som sedan blev gravissa de gara Miranda
men som då hette Kristina sätter om Tysklands pris Grunge

ACC. N:R M.

Furst Bismarck blev boklånd d. d. den 24:e mars kom fram till Tansjömas i
Hinneryds socken mitt innan i Gunnarsbäckar. Så här beskriv han
sitt jaktställe. "Ingen städ inga by med och bredd endast enstaka byg-
gen med litet såd. och potatis. Här ock därför finns många kvadratmeter
och adjord mullhäls. Torra träd klipptychen och buskar är. Tänk dig
den västligaste trakten, framförare vidgade till 100 kvadratmeter. Tycka
täckt av hög liggande omväxlande brud kott gräs och mossascent
i ogenomträngligt tall är klibbt och berul en med björk tall
bok ek och al det heta överallt med otaliga stenar, ända till
storken, är smähus att dövande är blivit brände och kada
dörrer tillan underligt bildade sjuar origina av kultar och
skog. Så den förtrolla. Tid du sig smirbor sig för järnhanstorn
men han ändrade sig tillbäck till bergen. Måste hitta sig i nyar
brunnader till fram. Egentligen är det mina drömmars häns
välkomligt för dyrsken och ambetsbröder tyvärr även för dig
vid nätet av dessa ställa sjöar skulld jag vilja ha var ett jakthus och
befolka det med alla de älskade som jag tänker på mig sambade
därhemma. Furst Bismarck hundu kostar på sig att vara

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

3.

ACC. N:R M.

entusiastisk. Ty föregående dag hade han skutit 25 ormar och 2 fjädralar.
Danskhet sprödvaras när ej ölkur står över vid ett litet skogstopp och sovits
middag i en lada på en bådd av dervända myrhol. När han satt på tanjö
mås och skura kurr kurrdi hans blicka ut över myrran av idde. Ut på gårdsplatsen
måste ha de hans tröss fört samman i en vagnsborg. Ett tält var uppstället för
jägarnas kurshan och befinten och bönder. På ömse sidor av en amal gata
var uppställda hundstads av tjugos koir och likas många hundhuvuden
hängde ut genom koiröppningarna. Nästa dag blev det uppställdt på
Tansjön ås sex vargar hade strukit ända fram till kurun och rivit in
och Bismark fikk se de farshus skapna innan dagens jakt började.
Klokan fyra på morgonen. Middagstömmar ejöls på en solig backstank
på avmyjade ljung och på korallen som de tyska jägarna övergådde
på jaktställts hundra furukritter den 11 augusti skurkantlär det sista
brunt hem till sin fru li här fört häkare med oskt. Här finns ingen
sader här. Sedan ryktet om en häkare visstehär blir till spritt ström
med dagligare 20 till 30 backstugor ihop för att begåra näd av honom.
Söndagskorallen gav avis för skogshorna på jaktmarskens funkra
drattnis att rätt lustigt dansköji på vilket omvärdandet sjöngs

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

4

ACC. N:R M.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

5.

och sprakades. Där hörde de talas om den hårda manen och nu
komme kyrkstingar sedan. Tjugo år är obottiga och hoppas på
självt att komma. Det finns i den möjligheten att skicka brevhär
utan att läta sitt bud gå först till posten. Det var intet kara-
järnkars häm som blev uttagen i sunnabro var. På Tansjöns
utvecklades ett rörligt liv kring det bra väsin garde! Fornhus
set som sakret inti var så långt ståndt där det lätts in sentida
annahad siktbyggnad sköt högt över hederna eller der samtades
S:t Ölbrenti utvärldas i en källare dit som fanns en markarnas
askes i den primitiva och vältiga fruktoningen på nätet.
Renhetens dina skallade jag arborum svarta hufvudhår septade saktar
bort för svala hovtröder efter lyckade skott. Ormarna bars hem och
taxerades i säker, men näkande sättan. Styckvis i marken uppstak
Tadis flor karas storlek. Denatu på det hant mån ligord ariskt wordna
markarna i väga och förfar. Stod hänsgröva. Gåmmelmanns inkha-
jaktbått flans trai solkman. Kanske du aldrig förra inta Cormarker
na kostade tretusenfunkundra (3500) riksdaler av vandrar i arrende
för en tioårsperiod. På Traryds brodder en annan nimad förtanasten

ACC. N:R M.

Hubert van Bressingham var fenomenal skytt. Han var äst lika härdig
för sin uppövliga prägeloshet. Här kan de bråtta historier omens
Tyvärr blev ihälslutten av en fel källarmastare. De flästa av de
gamla jagarna hörde till spartanskt fäthov. Men många föredrog att
kla om sig i frack och vitt halsduk till middagen, som arras ned
vinet. Det gick för sig på Torsjönas som hade 99 rum i hällaro
nyggahus som jästugor och ägen danskars. Minnen omnsa det
gamla jaktslötet på Torsjönas gårdsplan var det sonda jätte
starkt jonas. I munnen i Torsjöblommeyd brå gänger lade Kung
Karl XV på rygg i ådik brottingstår han. Här låg danske kungen
dödstrött efter en jakt och sov middag i ett hotell i hälland
regn. Här dansades sommarmattan lång vid flammande bil där
eldstäderna rödai återkun spaghettis i den stora köpparkitteln som
som var till bräddar fyld med gött bränning. Blinagun stod i hög fram
för hittilar och verkunns starkaste kartan var tillståt som ordnings
man så att ingen nätt skulle brådas för mera i kön och få sitt stop
kultstött en eftermiddag när jagarna satt i stora salen och spi
sade anidadag kom en förmökt vinnande över humpet ders

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

6.

ACC. N:R M.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

7.

Då kom hundar i den stora byggnaden och den dräng syns springa över
gårdsplassen härtigt gestukulerande och pekande ut över den lilla Täviken.
Senare fick jagarna berätta en satsam syn likt en senare tidens
kontaktfotbu stårade en egenartlig framkonsert framöver Täviken
sina litiga vägor dit var hemlighetset det made bläst i sön från
sin udde nedan beträcklig stalgård där det flöt bort och i fjärden
men full synlig andra strand. Drängen kom anfödd kampande
inn i salen till de strålända jagarna som rakt manade till
allvar och eftertanke. Skurkerna ngrade budbäraren med fasa målad
i ankstragens skurk sinner i Täviken och B. sitter derimot
Inget hundar göras ty dramat sista akt utspebades nedan inför de
hjärtjakthundarnas ögon under de grupperade sig på den utrikess
platserna runt vid sjöstranden. Von-Tschepotens dörr med det st
skurna hjärtat öppnades med en smäll. B:s försämrade arlets
drag blickade ut över vägorna. En pust rastt sprang i höjden blä
och simmarens vaddshand under jakthundarnas egande tillrapp
Det finns knapt endast några sjöförfara minne härav om orgiernas
gambafurustöth. Det hämmades 1875 över orrarnas kata liungssider.

ACC. N:R M.

sura nu en praktiskt finnmark och det finns väl inga gamla jägar
i livet som har personliga minnen av en Hilbert von Blasenbach
en Schimmelmann eller någon annan, av de stora oryggarna.
Doch ännu så sent som 1926 sett jag som tillsammans med en lysnade till
en 84 årig man med örnblit, och glist kindskägg sannat och vänta
de på att hornstolen skulle kalla honom till ett farorvarntal uppe-
brott. På hägutändens son var blodtorn och nästan förlivad trädde
hans en dubbel utmaning. På hans huvudet hade en jägare von Schönberg
på Bolnstad sett ut pris på tur en riksdaler till den som avslöjade
honom som furskytt. Han hade följt Schimmelmann på orygg i
många ting och skuldt 350 råvaror slags med varg och en mätt fåll
jaktgummis recent på de sju humliga örter som botade sjuka
kreatur lika bra ^{som} spanskionerade kvinnor. Han hette John Falmonson
och jagar i sinhet fyra lärda kände och hyste stor respekt för honom
som lepram, och han följd selskiftets jägare och blodet som uppsy-
ningssman och spänare i janst femton år jag hem att lämna på den
gamla skogströvarun när jag en dag i februari stod och ansade nödje-
rens fodurgrässar på mina jaktsmarkar i sunnerbo.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

8

ACC. N:R M.

Lämnade delen på 1700-tal och första på 1800-tal var vargaras svara
och myckes härgningar påissa trakt i Småland der som var stora
och vidhörliga skogsmiljöer. Från Lembo för Jambruk. Numera
Papperbruks blädder från den tid. Bruksation och agerar den vid
en vik vid sjön Liden berämd. Nyängsviken ansågs vara hämktigt
område för lebryggen. Och arbetare vid bruket fick här olika område sig till
delade för att odla och byggas på. Dessa arbetare var olika yrke. Trudor
Malmupptagare. Robare med flera olika. Och den Tiden var mycket vanligt
med stövra och mindre torp och fisk dam på goda villor efter dina
Tider och är egent hem där var goda tillhåll för vargar. Den Tiden
vid stränga vinter kom flera stycken flock och på kvällarna kom
in i husen och hade framhassarna på förstbrädan och stora sig
på brasan i den öppna spisen. Man gav fettig torpare fisk sin enda
ko ihjäl men av vargar. Och de gamla kyrkprotokollet från den Tiden
berättar att torparen M. N. får uppdraget kollekt med härgång till
hjälpe vid inköp av en ny ko i stället för den som blivit riven av
vargar. När vargflockarna blev allt för många så påbörjades shallgång enligt
Görpens härmn protokoll för 1819, valdes till shallgåde M. M. mestaren

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

9.

ACC. N:R M.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

10.

Olaf Nordström svarar om han genom sitt arbete vid masungsmuseet var förhindrad valdes till hans erättare bondon. Sven Nilsson i Djurhult var gärat och gjutskola anskaffas till Mikaelstiden. Skattmuren med åtta kvarter i Karlshamn i Ugnmanas Storgård att anskaffa till förmånda tid. Gjutverpen lyckas vara tillbörat med den tiden Den som i dessa dagar gör ett besök på Nyäng och minns hur vacker och intjudande den ena platsen var för omkring 30 år tillbaka då de smidiga välvistorna åkerligen skänkte oddares glädje och i sin utvärdering för sin modig han en int undga att hämma till vinst renad inför den syss som nu möter hans oga. Den stugan har stått synes nu endast en liten kulle bestående av en stenkumla och bland skräpet en gammal spisstunka och om det i stället varit spisstunkan från år 1794 så hade den väl förtant en plats i brukets hembygdsminne. Detta område lycka ha varit en naturskön plats vid sjön Lågan där flera arbetare vid bruket liksom bildat ett samhälle. År 1794 antades första høyet Nyäng här av Per Petersson och var innehavarare till 1850. Som järnbruk är Lenebo gammalt sedan 1719. Här togs malm i sjöar i marken och drevs stor närrus i den sliten och tiden. Och precis nu tid har många bruk lagt om drivtun sa och här

ACC. N:R M.

Vid handtavlaen i Tansjö Östergård i Hinneryds socken blev Tansjö
näst gemensamt till de varande fyra Hinnmans ågårdar den 1850 sät-
de samliga ågårdar Tansjönas till Flögsta kyrka. Hon Kammarkher-
re och Riddaren Barons Blåskj. Finske för en köpesumma av
tre hundrafuntia (350) Riksdahars Körassire för näset förlöftade
sig attlighet att antagga sig från handvagnen frampanat
mot ärlig ersättning fyra riksdahar banka för värdelig tid.
Här byggdes stort träningshus med 2 rum istället. Rygastugor
som färtugor tillgått in om Hinneryds socken arrenderades mot
en ärlig (av ^{avgift} atta kr på hult humnass, och betalades ut i ett års
förfallt geras. Samman Tansjö var häns. och uppsyningsmannen för
hela socknen med bristet för tjänsten. Och de som fångades råvar
och andra råvaror upphar betalning av honom. Denna jaktställ
kött höll på i Tjuppen är med fäster och äventyr av olika
formar. Utbetalningarnas för jaktur var regelmässiga förras
je är med kvitterna som finns kvar ännu. Och var många höga
Herrar här både tyskar och danskar varje sommar förses
med flera handa Turkar och prinsar och konstateras härade

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

11.

ACC. N.R M.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

12.

på Torsjöns ära den tiden. Här var stationerad huvudvakt och till
sydostsvarande som förförjamt. Kart på näset kallad och var svart
och att hålls väl i ordning här. Här fela är även näset är särk
Torsland och en stora delen
beväxt med barr och lövskog utan de gamla Tomtens radion
Torsjöns besöktes mycke ann på sommaren och många olika
fester hölls där väje år 1875 på värssidan var barnet uppmärks
st grannagård G. Nylanders Kart och kartlämpa på Kafas och hängde
två barrbenen och de hade haft hänt hänt att han kom med och
många folk kom dit var summerna festar var rök och när de appnade
skogsläderigas ut och med mäda de fick ut dem i sista stund
Flickan dog men pojken blev vid liv och växte upp men blev
nägt bränd på ena handen som syntes i hela halsen
och i brända hela stora byggnader hude och mycke värdelösa
saker som förranades i övre vannerne gick till spillo. Sedan den
stora byggnaden brunnit var det i hörn som besatta mura
Baron Blieskt Finske var ägare till en stor del av denna tid och och egna
Kronadebitsedlar på Torsjöns den tiden. Dessa var myckes

och aktade här av folket gjordu mycke gott mot färligaे tider
och Maria Nilsson. Hon är en mycket förtörd av värk fisk och
varka pannungsvaror av dem 400 kronor och hon var väl intendent
med som fisk hälften av dem. Och var de värden blivit vid anträgna
Gå dit blivit en stor saknad av befolkningen här till omkring
jaktun på den tiden var inge som ville om att få något förr
Och om det häntes någonstans deras brundar gjorde något
iha gött gjorde de till allas blåmhet. Och av ungdomen den
tiden blivit det en stor saknad av alla de fastlar varje år som var
i minne längt fram åt dessa flura visade khar att det var
inte ekonomiskt vissing det var fråga om här Det kika var
möje och rystring att få komma ut i ödesbygd och få för
hista sig. Och om i hänvisning på vad det var att visa den
tiden. De prisade naturlig händer byd och vad den gav att
har nu gött ur minne bland folket som nu har sätta minnena
de sådu att det brunt på Tansjön är och att barnen höll på att
blivit inrebrända och det var ju bra när förtär en våt det att
förtär en våt att före den tiden 1850 var Tansjön ärla så högt

värde på först da man dessa utändningar kom här till det. Och en uppsving på orten ville omkring på orten här där dessa dörrar med sin stat kom hit upp och visstades på sommarnas värje år. Och förlanit brukarna med avgångar är värjekassan var en säker inkomst här och almagren längtade ifrån och var väl beredda på deras ankomst. Det bleste stor saknade är almväntet men det tog slut och förfäktningen efter den tidens prässningsvärde var det bra belått och alla fikte lika efter hemmansköt och var väl bedräpta. Tensionen visades numera mycket på sommarnas för sin naturskönhet och för olika festiviteter sommar. Och Panypar från bruket här har bygt sommarvillor där och besöks många dagligen på sommartiden av folk från hängt utlägsna orter. Baron Blåskj. Furku var ensam ägare till Tansjön under den tiden fastän det beristades att så många andra höga Herrar och störjagare. Och det var intet så litet tid det hela 25 år. Och det berättades att en stor sten var anbränd sann minnesvind men den kom aldrig dit och har gått ur minnen på sätet hängt vid och utan antikvariseringar har ingen fått vägen reda på det för att berätta något därom i någon form eller sammanhang.